

Posłaniec św. Brunona

Nr 255

29 stycznia 2017

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Człowiek – jeden ciałem i duszą

Na pytanie, kim jest człowiek, pada dzisiaj wiele odpowiedzi. Dla jednych człowiek jest geniuszem, który posiada nieograniczoną moc przekształcania świata i kierowania jego losami. Inni redukują istotę ludzką do popędów, oddając hołd cielesności i używaniu. Są tacy, którzy traktują człowieka jako ogniwo procesu ewolucji i ujmują go tylko w wymiarze doczesności. Inni wskazują cechy, które wyróżniają nas spośród całego świata ożywionego: nieustanne poszukiwanie prawdy; doświadczenie wolności; zdolność pytania o sens; zdolność do miłości bliźniego, do autorefleksji, do działania według sumienia, do tworzenia kultury i zachowania jej dziedzictwa.

Kościół od początku naucza, że „osoba ludzka, stworzona na obraz Boży, jest równocześnie istotą cielesną i duchową”. Opis biblijny wyraża tę rzeczywistość językiem symbolicznym, gdy stwierdza, że «Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą» (*Rdz 2,7*). Cały człowiek jest więc chciany przez Boga” (*KKK 362*). Źródła biblijne – nauczał Ojciec Święty Jan Paweł II – uprawniają do tego, aby człowieka rozumieć jako jedną osobę. Katechizm Kościoła Katolickiego mówiąc o tej osobowej jedności wyjaśnia, że „dusza często oznacza w Piśmie świętym życie ludzkie (*por. Mt 16,25-26*) lub całą osobę ludzką (*Dz 2,41*). Oznacza także to wszystko, co w człowieku jest najbardziej wewnętrzne (*por. Mt 26,38*) i najwartościowsze (*Mt 10,28*); to, co sprawia, że człowiek jest w sposób szczególny obrazem Boga: «dusza» oznacza zasadę duchową w człowieku” (*KKK 363*). Ciało z kolei „uczestniczy w godności «obrazu Bożego»; jest ono ciałem ludzkim właśnie dlatego, że jest ożywiane przez duszę”. Cała osoba ludzka jest przeznaczona do tego, by „stać się świątynią Ducha Świętego” (*por. KKK 364*). To ludzkie ciało przyjął Chrystus w tajemnicy Wcielenia, ludzkie ciało wzięło też udział w tajemnicy Odkupienia. Dlatego człowiek, troszcząc się o swoją duszę, winien uważać także ciało, stworzone przez Boga i przeznaczone do zmartwychwstania, za dobre i godne szacunku (*por. KDK 14*). W czasach współczesnych szczególnym wyzwaniem dla tej objawionej nauki o stworzeniu człowieka jako istoty duchowej i cielesnej stał się **ewolucjonizm**. Teorie te, jak przypomina Jan Paweł II, utrzymują, że człowiek – w każdym razie jego strona cielesna – ma związek z innymi istotami świata materialnego: z najwyższymi gatunkami zwierzęcymi.

(c.d. na str. 3)

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 5,1-12a).

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami: Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smuca, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłośni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy /ludzie/ wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Ciescie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.

* * * * *

SZCZĘŚLIWI, BO ZAUFALI BOGU

Do wypełnienia zbawczych planów Bóg wybiera tych, których chce, a nie tych, którzy według ludzkiej oceny się do tego „nadają” ze względu na ich osobiste przymioty i predyspozycje. Nie wielcy tego świata, potężni, starannie wykształceni, posiadający władzę i przywileje społeczne, których nazwiska pojawiają się na pierwszych stronach gazet, są wybrańcami Boga. To zwyczajni, prości, słabi, grzeszni, zostali powołani, by zmieniać historię świata. Oni też, o ile okażą posłuszeństwo Bogu, stają się szczęśliwymi. Życie nieraz okazuje się dla nich okrutne i trudne. Przychodzi zmagać się im z cierpieniem, słabością, doświadczać porażek, przyjmować niesłuszne oskarżenia i doświadczyć odrzucenia. A mimo to, są szczęśliwsi od tych, którzy nigdy nie doznali smutku, głodu, strachu, którzy mieli wszystko szybko i bez wysiłku. To Boży paradoks: „szczęśliwi” według kryteriów ludzkich okazują się posiadać szczęście pozorne, a „nieszczęśliwi” według świata – prawdziwe. Okazuje się, że sam Bóg rozdaje błogosławieństwo. Tylko od Niego pochodzi szczęście. Dlatego trzeba przyjąć wezwanie proroka: „szukajcie Pana” (So 2,3). Tylko na Nim, jak na skale, zbudujemy coś trwałe i pewnego. Przejdziemy przez życie, nie marnując szansy na szczęście. Dzisiejsze czytania są wezwaniem do głębszego zaufania Panu Bogu. To On napętnia nasze serce pragnieniem szczęśliwego życia i sam je zaspakaja. Jest godzien nie tylko czci, ale i posłuszeństwa.

„Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości.” (Mt 5,10)

* * * * *

Papież na Anioł Pański: nieśmy Jezusa nawet do najbardziej opornego środowiska... (22.01.2017)

„Mamy zanieść Jezusa do każdego środowiska, nawet tego najbardziej niedostępnego i opornego” – mówił Papież Franciszek w rozważaniu przed Anioł Pański. Wskazał, że nawrócenie oznacza zmianę sposobu myślenia i życia. „Nie chodzi o zmianę ubrań, ale nawyków” – podkreślił Ojciec Święty przypominając zarazem, że Bóg nie objawia się nam w sposób niezwykły i sensacyjny, ale w codzienności naszego życia. (...)

„Jezus postanawia być prorokiem w drodze. Nie stoi w oczekiwaniu na ludzi, ale wyrusza na spotkania z nimi. Jezus zawsze jest w drodze. Jego pierwsze wyjścia misyjne rozpoczynają się nad brzegiem Jeziora Galilejskiego, w kontakcie z tłumem, a zwłaszcza rybakami. Tam Jezus nie tylko głosi nadejście królestwa Bożego, ale szuka towarzyszy, których będzie mógł włączyć w swą misję zbawienia – mówił Papież. – W tym miejscu spotyka dwie pary braci: Szymona i Andrzeja oraz Jakuba i Jana. Powołuje ich mówiąc: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Powołanie dociera do nich w pełnej codziennej aktywności: Pan nie objawia się nam w sposób niezwykły i sensacyjny, ale w codzienności naszego życia. Odpowiedź czterech rybaków jest natychmiastowa i ochocza: «Natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim». Wiemy, że byli uczniami Jana Chrzciciela i że dzięki jego świadectwu już zaczęli wierzyć w Jezusa jako Mesjasza”.

Człowiek - jeden ciałem i duszą (c.d. ze str. 1)

Kościół nie odrzuca możliwości ewolucji, jeśli chodzi o ciało ludzkie. Stale jednak naucza, „że jeśli nawet przyjmujemy ewentualność pochodzenia człowieka co do ciała od innych stworzeń materialnego wszechświata, przede wszystkim od istot zwierzęcych – to stworzenie duszy nieśmiertelnej, które decyduje o naszym człowieczeństwie, jest zawsze dziełem Boga Stwórcy. Nie może materia wyłonić z siebie ducha” (Jan Paweł II, Katecheza z 16 kwietnia 1986 r.).

Zapamiętajmy: osoba ludzka, stworzona na obraz Boży, jest równocześnie istotą cielesną i duchową. „Nauka wiary przyjmuje, że dusza duchowa i nieśmiertelna jest stworzona bezpośrednio przez Boga” (KKK 381). Dla wierzących ewolucja pozostaje w harmonii z wielkim planem, którego cel stanowi powołanie świadomych i wolnych dzieci Bożych.

* * * * *

„Wy jesteście wybrani, abyście ogłaszali dzieła potęgi Pana” (por. 1 P. 2,9)

Kiedy Bóg działa, dokonuje cudownych dzieł. Skoro tylko stworzył wszechświat, ujrzał, że był on „dobry i piękny”, a mężczyzna i kobieta wydali Mu się „przepiękni” (por. Gen 1,31). Jednak ostatnie Jego dzieło przewyższa wszystkie – to dzieło, którego dokonał Jezus: On przez swoją śmierć i zmartwychwstanie stworzył nowy świat i nowy lud. Naród, któremu podarował życie Nieba, prawdziwe braterstwo we wzajemnej akceptacji, współdzieleniu się, darze z siebie. List św. Piotra uświadamia pierwszym chrześcijanom, że za sprawą Bożej miłości stali się „wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, świętym narodem, ludem Bożym” (por. 1P, 9).

Jeśli również my, tak jak pierwsi chrześcijanie, uświadomilibyśmy sobie, kim naprawdę jesteśmy, jak wiele miłosierdzie Boże dokonało w nas, pomiędzy nami i wokół nas, byłibyśmy zdumieni, zalewałaby nas radość i chcielibyśmy dzielić się nią z innymi, „głosić wielkie dzieła Pańskie”.

Trudno jest jednak, prawie niemożliwe, by skutecznie świadczyć o pięknie nowego społeczeństwa, któremu Jezus dał życie, pozostając w izolacji od siebie. Jest zatem oczywiste, że zaproszenie Piotra skierowane jest do całego ludu. Nie możemy być kłótlivi i stronnicy, czy choćby tylko obojętni wobec siebie, a później głosić, że: „Pan stworzył nowy lud, uwolnił nas od egoizmu, od nienawiści i zazdrości, dał nam jako prawo miłość wzajemną, która czyni nas jednym sercem i jedną duszą...”. Owszem, w naszym ludzie chrześcijańskim istnieją różnice w sposobie myślenia, pomiędzy tradycjami i kulturami, różnice te jednak trzeba przyjmować z szacunkiem, widząc piękno tej wielkiej różnorodności, świadomi, że jedność nie jest uniformizmem.

Oprac. Fabio Ciardi

Porządek Kolędy (30 stycznia - 01 lutego 2017)

1. Poniedz. – 30 stycznia – Stare Kupiski (wszystkie ulice) – 2 księży od godz. 9⁰⁰
2. Wtorek – 31 stycznia – ul. Kręta – 1 ksiądz od godz. 9⁰⁰
 - ul. Piwna i Wesola 117 – 1 ksiądz od godz. 15⁰⁰
 - ul. Zabawna, Uśmiechu, Księżycowa – 1 ksiądz od godz. 15⁰⁰
3. Środa – 01 lutego – ul. Krzywa (od nr 1) – 1 ksiądz od godz. 9⁰⁰
 - ul. Malinowa i Przytulna – 1 ksiądz od godz. 15⁰⁰

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsza niedziela, ostatnia niedziela stycznia, tradycyjnie obchodzona jest w Kościele jako Światowy Dzień Trędowatych, ustanowiony w 1954 roku. Wiemy, jak straszna w skutkach jest ta choroba. Starajmy się więc pomóc, aby dotknięci nią byli leczeni w poszanowaniu ludzkiej godności. Dziś na świecie trędowatymi opiekują się głównie chrześcijańscy misjonarze. Wspierajmy ich naszymi modlitwami i ofiarami.

2. W czwartek, 2 lutego, będziemy obchodzili święto Ofiarowania Pańskiego, w naszej polskiej tradycji nazywane świętem Matki Bożej Gromnicznej. To pamiątka obrzędu, jakiemu – zgodnie z żydowskim prawem – w czterdziestym dniu po urodzeniu Pana Jezusa poddali się Maryja i Józef. Zanieśli Dzieciątka do świątyni jerozolimskiej, aby przedstawić Je Panu Bogu i złożyć ofiarę. Msze Święte o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰ i 18⁰⁰. Tego dnia na uroczystą liturgię przyniesiemy świece zwane gromnicami. Zostaną one pobłogosławione, aby przez cały rok, a zwłaszcza w chwilach trwogi i cierpienia, przypominały nam o Panu Jezusie – Światłości Narodów, który nieustannie oświeca drogi naszego życia.

3. Z inicjatywy papieża św. Jana Pawła II święto Ofiarowania Pańskiego jest także Światowym Dniem Życia Konsekrowanego. Naszą modlitwą obejmujemy osoby podejmujące służbę Panu Bogu i ludziom w różnych zakonach i zgromadzeniach. Tego dnia będziemy prosić o liczne i święte powołania do życia zakonnego w naszych rodzinach i wspólnocie parafialnej. Wesprzemy też materialnie borykające się z trudnościami klasztor i domy zakonne.

4. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. W czwartek dziękujemy za dar Eucharystii i kapłaństwa; prosimy o nowe i święte powołania do pracy w winnicy Pańskiej, także z naszej wspólnoty parafialnej. W piątek pragniemy wypełnić prośbę Pana Jezusa o modlitwę wynagradzającą za grzechy nasze i całego świata. W naszym kościele adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do spowiedzi świętej od godz. 17⁰⁰. W sobotę czcimy Matkę Najświętszą i powierzamy Jej matczynej opiece naszą codzienność.

Wasz Proboszcz

W tym tygodniu 1 lutego o godz. 17.00 – comiesięczna modlitwa Różańcowa Rodziców za swoje dzieci.

Poniżej podajemy porządek odmawiania Różańca przez poszczególne Róże na cały 2017 rok:

- 1 lutego – Róża pw. Św. Teresy od Dzieciątka Jezus;	- 1 lipca – Róża pw. Św. Gerarda;
- 1 marca – Róża pw. Św. Faustyny Kowalskiej;	- 1 sierpnia – Róża pw. Św. Rodziny;
- 1 kwietnia – Róża pw. Św. Ojca Pio;	- 1 września – Róża pw. Św. Krzysztofa;
- 1 maja – Róża pw. Św. Rity;	- 1 października – Róża pw. Św. Antoniego;
- 1 czerwca – Róża pw. Św. Jana Pawła II;	- 31 października – Róża pw. Św. Franciszka;
	- 1 grudnia – Róża pw. Św. Józefa

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Cz. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl